

**Wyrok z dnia 21 lipca 1994 r.
I PRN 42/94**

Roszczenie o odsetki z tytułu wypłacenia z opóźnieniem wynagrodzenia za pracę jest ściśle związane ze stosunkiem pracy, gdyż dotyczy odpowiedzialności pracodawcy za niewykonanie wynikającego z art. 86 k.p. obowiązku wypłacenia wynagrodzenia w miejscu oraz terminie określonym w regulaminie pracy i powinno być uwzględnione przez sąd pracy, nawet gdyby pracownik tego roszczenia nie zgłosił (art. 477¹ § 1 k.p.c.).

Przewodniczący SSN: Antoni Filcek, Sędziowie SN: Jerzy Kwaśniewski (sprawozdawca), Maria Tyszel,

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 21 lipca 1994 r. sprawy z powództwa Zygmunta S. przeciwko "E" Spółce Akcyjnej w K. o premię wraz z odsetkami, na skutek rewizji nadzwyczajnej Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych [...] od wyroku Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w Kielcach z dnia 30 października 1992 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżony wyrok w pkt II w części oddalającej powództwo o odsetki i zasądził z tego tytułu na rzecz powoda Zygmunta S. od pozwanego "E" SA w K. 26.127 [...] kós.

U z a s a d n i e n i e

W sprawie ze stosunku pracy z powództwa Zygmunta S. przeciwko "E" Spółce Akcyjnej w K. o zasądzenie 285.823 koron czeskich z 8% za zwłokę tytułem nieuiszczonej części premii stanowiącej składnik należnego powodowi wynagrodzenia za pracę na stanowisku kierownika kontraktu realizowanego na terenie Czechosłowacji - wyrokiem z dnia 30 października 1992 r. [...] Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w Kielcach zasądził od pozwanego zakładu pracy na rzecz powoda kwotę 251.575 koron czeskich, natomiast oddalił powództwo w pozostałej części. Wyrok ten przez powoda nie był zaskarżony natomiast rewizja strony pozwanej została oddalona przez Sąd Wojewódzki w Kielcach wyrokiem z dnia 14 maja 1993 r. [...]. Dopiero po uprawomocnieniu się wyroku, którym roszczenie powoda zostało częściowo oddalone, wystąpił on w dniu 4 czerwca 1993 r. z osobnym powództwem o zasądzenie od pozwanego "E" S.A. w Kielcach kwoty 26.127 koron czeskich z tytułu odsetek za zwłokę należnych od zasądzonej na rzecz powoda kwoty 251.575 kós. W sprawie tej, wydanym w drugiej instancji przez Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kielcach, postanowieniem z dnia 6 grudnia 1993 r. [...] pozew został odrzucony, wobec tego, że wyrok Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w Kielcach z dnia 30 października 1992 r. ma pomiędzy powodem i pozwanym powagę rzeczy osądzonej także w odniesieniu do części zawartego w tym wyroku rozstrzygnięcia o oddaleniu roszczenia powoda w przedmiocie zasądzenia na jego rzecz odsetek od należności głównej. Decydujące jest bowiem orzeczenie zawarte w sentencji wyroku, chociaż brak jest w uzasadnieniu tegoż wyroku ustaleń co do ewentualnych przyczyn oddalenia żądania w przedmiocie odsetek

za zwłokę.

W tej sytuacji Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych w rewizji nadzwyczajnej od wyroku Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w Kielcach z dnia 30 października 1992 r. zarzucając rażące naruszenie prawa, tj. art. 86 k.p. oraz art. 481 k.c. i art. 477¹ k.p.c. a także naruszenie interesu Rzeczypospolitej Polskiej, wniosło o zmianę zaskarżonego wyroku w części oddalającej roszczenie o odsetki od kwoty 251.575 kós przez zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda ustawowych odsetek od kwoty 251.575 kós, względnie o uchylenie w tym zakresie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w Kielcach oddalił częściowo zgłoszone w pozwie roszczenia wyłącznie ze względu na ustalenia dotyczące żądanej przez powoda premii. Sąd Rejonowy ustalił, że powodowi z tego tytułu należy się 251.575 kós, a nie 285.823 kós jak to określono w pozwie. Ustalenia w tym zakresie znalazły potwierdzenie w toku postępowania rewizyjnego a zgłoszone przez stronę pozwaną zarzuty zostały oddalone. Chociaż w postępowaniu przed Sądem drugiej instancji oczywistym było, że Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w Kielcach bez żadnej podstawy, jak należy przypuszczać na skutek przeoczenia, objął punktem drugim wyroku o oddaleniu pozwu, także nie rozważone roszczenie z tytułu odsetek, to jednak brak zaskarżenia tego wyroku przez powoda stwarzał przeszkodę do naprawienia tej wadliwości w trybie zwykłego postępowania instancyjnego. W świetle tych okoliczności nie budzi wątpliwości podstawa rewizji nadzwyczajnej i zasadność jej wniosku. Należne powodowi wynagrodzenie za pracę nie zostało w zakresie zasądzonej należności (251.575 kós) wypłacone powodowi w wymaganym terminie tj. - jak to ustaliły Sądy obu instancji - w ciągu jednego miesiąca od daty rozliczenia kontraktu czyli najpóźniej do dnia 30 listopada 1991 r. Od tego zatem terminu (art. 86 k.p.) zakład pracy pozostawał w zwłoce i zobowiązany był do uiszczenia pracownikowi odsetek z tego tytułu (art. 481 § 1 i § 2 k.c. w związku z art. 300 k.p.). Roszczenie to jest ściśle związane ze stosunkiem pracy skoro dotyczy odpowiedzialności pracodawcy za niewykonanie, wynikającego z art. 86 k.p. obowiązku wypłacenia wynagrodzenia za pracę w miejscu, terminie i czasie określonych w regulaminie pracy (przepisach o wynagrodzeniu) i powinno być uwzględnione w wyroku sądu pracy nawet, gdyby pracownik tego roszczenia nie zgłosił (art. 477¹ § 1 k.p.c.). Sąd Najwyższy podzielił w tych okolicznościach stanowisko Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych, że zaskarżony wyrok w części bezpodstawnie oddalającej roszczenie pracownika o należne mu odsetki za zwłokę zakładu pracy w wypłaceniu wynagrodzenia, nie tylko rażąco narusza wskazane przepisy prawa ale także interes Rzeczypospolitej Polskiej, co uzasadnia uchylenie zaskarżonego wyroku w jego części oddalającej powództwo o odsetki. Wobec tego, że okoliczności faktyczne mające znaczenie dla ustalenia kwoty należnej powodowi z tytułu odsetek wynikają z materiału sprawy i nie były w postępowaniu przed Sądem Najwyższym kwestionowane przez stronę pozwaną, w szczególności co do terminu wypłacenia powodowi zasądzonego na jego rzecz wynagrodzenia (17 marca 1993 r.) Sąd Najwyższy rozstrzygnął sprawę także co do jej istoty (art. 422 § 1 k.p.c.).

=====